

Ce legătură are Sighetul cu Grenoble – Franța?...

Cum se poate ca dintr-un orășel „provincial”, pironit de mucaliți neînțelegători la marginea civilizației, a cărei populație descrește de la an la an din cauza conjuncturii socio-economice nefaste să ajungi student apreciat în „Capitala Alpilor”, în orașul care găzduiește printre altele un modern „Centru de Studii Nucleare”?... Răspunsul e simplu, trebuie să fii... AS!...

Andreea Ștefania (prescurtat AS) Kadar este sigheteancă. Nu cu mulți ani în urmă a părăsit Sighetul (dupa absolvirea Colegiului Național Dragoș Vodă) pentru a studia arhitectura la Cluj. AS este o domnișoara deosebit de serioasă, focalizată pe studiu și aprofundarea cunoașterii, deprinsă din familie cu lucrul bine făcut. A preferat să nu urmeze calea ușoară a preluării afacerii familiei (o tipografie bine poziționată pe piața de profil) și a decis că poate să încerce să facă performanță într-un domeniu spectaculos, ce lasă urme definitive în creația artistică monumentală: arhitectura.

După ce a parcurs primii 4 ani ai Universității de Arhitectură și Urbanism din Cluj a obținut o bursă Erasmus de un an, pentru continuarea studiilor la *École Nationale Supérieure d'Architecture de Grenoble* (ENSAG, Franța), studii pe care le-a definitivat tot acolo, obținând consacrarea în aceasta profesie remarcabilă, prin susținerea lucrării de diplomă în luna iunie a acestui an.

Am profitat de faptul că AS (Andreea Ștefania) se află la Sighet pentru câteva zile și am provocat-o la o discuție prietenească pe teme... ne-academice:

IM: Andreea Ștefania ești... AS?!...

AS: AS? (râde) Dacă ne gândim la inițialele numelui meu, atunci aveți dreptate! În sensul propriu al cuvântului, rămâne de văzut!

IM: Deși ai plecat de puțin timp din Sighet și poate nu ești totalmente obiectivă, spune-mi ce are frumos orașul nostru.

AS: Fosta capitală a comitatului Maramureș, Sighetul are o poziție geografică strategică, un cadru natural deosebit, o istorie bogată și un centru urban aparte! Un mare potențial care ar putea fi valorificat!

IM: Ce crezi că lipsește Sighetului?...

AS: Tinerii! Și mai ales specialiștii în toate domeniile! Mai multe programe sportive și culturale cât și spații amenajate în care să se desfășoare acestea. Și lista ar putea continua..

IM: De ce ai „prelungit” studiile la Grenoble?...

AS: După primii patru ani de studiu la Facultatea de Arhitectură și Urbanism din Cluj, am plecat la Grenoble nu pentru a-mi prelungi, ci pentru a-mi continua parcusul educațional! Am primit o bursă de un an de zile, după care mi-am depus un dosar de validare a studiilor în cadrul aceleiași instituții. Fiind acceptată, am absolvit *École Nationale Supérieure d'Architecture de Grenoble (ENSAG)* în iunie 2013, alături de colegii mei din Franța.

Masterul *Aedification-Grands territoires-Ville* (Edificare-Mari teritorii-Oraș) a fost motivul pentru care am rămas în Franța! O echipă de profesori extraordinari mi-au oferit șansa de a studia după un concept contemporan, mereu în slujba respectului față de om și mediul înconjurător!

IM: Cum au fost studiile din Cluj comparativ cu cele din Franța?...

AS: Adevărul este că am avut nevoie de câteva luni pentru a mă acomoda cu sistemul francez, atât de diferit de cel de la noi din țară!

Scris de Ion Maris

Miercuri, 11 Septembrie 2013 12:16 - Ultima actualizare Miercuri, 11 Septembrie 2013 12:35

La Facultatea de Arhitectură și Urbanism din Cluj am primit o bază bună de cunoștințe printr-o pregătire de tip clasic, tehnică și disciplinată. E drept că unele materii nu erau actualizate și ne doream să interacționăm mai mult cu profesorii, și chiar cu studenții specializați în domenii complementare. Avem la Cluj profesori pasionați, care sunt de multe ori copleșiți de numărul mare de studenți cu care sunt obligați să lucreze.

În Franța, profesorii ne îndrumau și ne încurajau în mod individual, fiind atenți la felul în care ne dezvoltăm capacitățile pe parcursul săptămânilor de studiu. Am lucrat la un număr mai mic de proiecte, ceea ce a permis o calitate superioară reflexiei și a conceperii acestora. Munca în echipă este încurajată în mod deosebit, atât în rândul profesorilor, cât mai ales a studenților. Asta te face... specialist, dar și un om mai bun.

Nu în ultimul rând, am fost impresionată să văd un număr foarte mare de profesori prezenți în primele rânduri în cadrul conferințelor susținute la ENSAG. Ne-au oferit exemplul personal, fiind mereu informați cu ultimele noutăți în domeniu!

IM: Să presupunem că ți s-ar oferi un job în Franța, după ce vei finaliza anul de stagiu la un mare birou de arhitectură de acolo. Vei accepta?... Ar fi o mare provocare sau o „etapă” obișnuită a vieții?...

AS: Ar fi un pas destul de firesc! (râde) Dacă va fi în concordanță cu ceea ce îmi doresc pentru viitorul meu, probabil voi accepta!

IM: Lucrarea ta de diplomă „Living Maramureș”, creată împreună cu alți 3 colegi de-ai

tăi de la ENSAG are o temă pe care tu ai propus-o. De ce ai „revenit” asupra Maramureșului?... Din dragoste sau din comoditate?...

AS: Din dragoste, categoric!

Încă din primii ani de facultate am încercat să propun Maramureșul ca subiect de proiectare sau analiză. Din păcate la Cluj, au fost puține ocaziile în care sugestiile noastre au devenit realitate. Am avut o programă rigidă, neschimbată de ani de zile. Probabil că au fost și primii ani, în care trebuia să ne însușim cunoștințele generale.

La Grenoble, în schimb, situația a fost alta: pe lângă proiectele obligatorii, am avut libertatea de a ne forma propriile subiecte de studiu sau proiectare. În primul an de master am realizat o lucrare individuală asupra peisajului din Maramureș. Prin această lucrare am convins profesorii francezi că regiunea merită mai multă atenție, devenind astfel subiectul meu de diplomă. Cea mai mare provocare a fost să îmi formeze o echipă, dispusă să investească timp, pasiune și bani, în Maramureșul nostru. Curajoși și curioși, colegii mei, Rita Bansar (Casablanca, Maroc), Thomas Bonnenfant (Herbiers, Franța) și Rémi Hautier (Lyon, Franța) au dedicat cel mai important proiect al vieții lor studențești, Maramureșului!

IM: Am parcurs și eu lucrarea voastră și are niste abordări inedite vis a vis de teritoriul maramureșan. Te rog să dezvolti un pic proiectul vostru „Living Maramureș”.

AS: În cadrul masterului pe care l-am absolvit în Grenoble, ne-am însușit o abordare diferită a gândirii arhitecturale. Teritoriul, înțeles ca un sistem de transformare în acte, ca un organism viu, bogat prin diferențele sale, devine sursa proiectului!

Living Maramureș a început în ianuarie 2013, când am format echipa de proiect și am început planificarea excursiei de studiu. Pentru această lucrare am avut la dispoziție 4 luni de zile, din care 2 săptămâni le-am petrecut în România. Pe parcursul celor din urmă, am luat interviuri filmate unor specialiști și localnici, ceea ce ne-a ajutat enorm la dezvoltarea temei de diplomă.

Principalul obiectiv al proiectului reprezintă conservarea ambientului unei populații încrezătoare în *savoir-faire*-ul local și în bogăția teritoriului lor. Viziunea noastră propune materializarea unei noi calități de viață, generatoare de o economie autosuficientă.

De ce *Living (in) Maramureș*? Pentru că Maramureșul trăiește, este viu și trebuie să adoptăm un mod de viață respectuos față de acesta. Cu toții ne dorim o dezvoltare armonioasă a mediului în care trăim!

Pentru mai multe detalii vă aștept miercuri, 18 septembrie, ora 18.30, la Sala Radio în Sighetu Marmăției, unde voi prezenta mai pe larg proiectul nostru de diplomă, care a primit cea mai mare notă din cadrul masterului despre care v-am povestit!

IM: Ce crezi ca ai putea face pentru Sighet, pentru Maramureș?...

AS: Sper ca într-o zi să particip și eu, prin proiecte de calitate, la progresul dezirabil al acestui oraș și al acestei magnifice regiuni!

IM: Din câte te cunosc – de foarte mult timp chiar – fiind coleg și prieten cu tatăl tău de mulți zeci de ani, cunoscându-ți pasiunea pentru profesia pe care ți-ai ales-o cred că vei face performanță. Spune-mi ce te-ar putea determina să revii acasă, la Sighet?...

AS: Circumstanțe favorabile în care mi-aș putea exercita abilitățile profesionale. Până atunci, vin la Sighet pentru a-mi petrece vacanțele împreună cu familia și cei dragi!

IM: Știu că ai participat la un eveniment special la Cluj cu proiectul tău de diplomă și la care ai invitat două nume grele din corpul profesoral din Grenoble. Dă-ne câteva detalii, te rog!

AS: În luna iulie am participat, împreună cu absolvenții Facultății de Arhitectură din Cluj, la expoziția proiectelor de diplomă organizată în cadrul Expo-Transilvania. Cu echipa din Franța am fost invitați să expunem proiectul *Living Maramureș* alături de cele a *Masterului Aedification - Grands Territoires - Villes* din cadrul ENSAG.

Intr-adevăr am avut-o alături de noi pe remarcabila doamnă Françoise Very, arhitectă laureată *Villa Médicis Hors-Les Murs* din Viena și directoare a laboratorului de cercetare *Les Métiers de l'Histoire de l'Architecture, édifices-villes-territoire*, doamna Very fiind și profesoară la ENSAG. Dumneaei a venit însoțită de domnul arhitect Patrick Thepot, responsabilul masterului pe care l-am absolvit în Grenoble, ambii fiind coordonatori ai proiectelor noastre de diplomă. Ulterior, cei doi au susținut conferințe în cadrul colocviului

Questions, Questions

, organizat de către Facultatea de Arhitectură și Urbanism.

IM: Andreea Ștefania știi că ești... AS, nu pentru că facem un joc de cuvinte cu acest acronim ci ești o persoană deosebită chiar și prin faptul că ai promovat Maramureșul într-o zonă de elită a Franței. Crezi că pot să facă asta mulți tineri?... Crezi că există motivație pentru tineri de a se consacra studiului serios, fără tertipuri și șmecherii ieftine, contrar „modei” pe care o promovează societatea actuală dar și mass-media comercială?...

AS: Cu siguranță, da! Atâta timp cât tinerii își aleg domeniul în care vor să profeseze urmându-și pasiunile! Motivația pozitivă influențează în mod direct calitatea studiului, a formării profesionale și personale.

Din păcate generația din ziua de azi oferă mai multă importanță aparențelor, imaginii. Trăim într-o societate în care tot ce nu este demn de a deveni imagine devine nesemnificativ, desuet. Mereu conectați la lumea exterioară, tinerii uită să se preocupe de lumea lor interioră. Paradoxal, cu toată deschiderea pe care o au azi, mulți devin din ce în ce mai dezorientați, lipsiți de încredere și obiective.

Totuși cred că există destul optimism și ambiție pentru a ieși din această tendință și a reuși

Scris de Ion Maris

Miercuri, 11 Septembrie 2013 12:16 - Ultima actualizare Miercuri, 11 Septembrie 2013 12:35

prin seriozitate și dedicație. Îmi pare rău că țara noastră nu le oferă încă tinerilor promițători, posibilitatea de a progresa profesional și de a-și câștiga o existență decentă, valoarea lor fiind mai apreciată în străinătate!

IM: Ți mulțumesc domnișoara AS și-ți doresc să trăiești cu multă pasiune și dragoste profesia pe care ți-ai ales-o!

La final, îmi permit, să insist și eu reamintindu-le cititorilor că expoziția ta – cu „secvențe” din proiectul vostru de diplomă – va avea loc Miercuri, 18 septembrie 2013, ora 18:30 la Sala Radio Sighet (str. Plevnei, nr. 8).

AUTOR: Ion Mariș

septembrie 2013

www.sighet-online.ro

AS de Sighet și Grenoble (Interviu cu Andreea Ștefania Kadar)

Scris de Ion Maris

Miercuri, 11 Septembrie 2013 12:16 - Ultima actualizare Miercuri, 11 Septembrie 2013 12:35

